

Ιερα Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκηνωση Αγориών Γυμνασίου - Λυκείου

Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται
Κατασκηνωση Αγориών Γυμνασίου - Λυκείου
Μακρυνίτσα 2012

Μακρυνίτσα 2012

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αρχιεπίσκοπος Λουκάς»

Ιατρός είσαι σπουδαίος, χειρουργείς από ψηλά
πόνους, τραύματα και πάθη με ουράνια γιατρικά.
Χειρουργείς με τέτοιο τρόπο τις καρδιές που αιμορραγούν
και οι άνθρωποι αλλάζουν, τον Θεό δοξολογούν.

Λουκά, Λουκά, οι καρδιές αιμορραγούνε
Λουκά, Λουκά, γιάτρεψέ τες να αγαπούνε
Λούκα, Λουκά, οι καρδιές σκληρά μιλούνε
Λουκά, Λουκά, καντ' τες να δικαιολογούνε!

Ιεράρχης είσαι μέγας, ταπεινά, όμως, λειτουργείς
σε εξόρισαν με αιτία πως Θεό ευχαριστείς.
«Δεν υπάρχει», αυτοί σου λένε, «ο Χριστός και θα το δεις»
μα τα θαύματα σου κράζουν ότι είναι νικητής!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος»

Στα πρώτα βήματα
μικρό παιδί
Χέρια ανοίγματα
σ' άλλη ζωή.

Πώς σε σημάδεψε
αυτή η αγκαλιά
Μέσα σου άναψε
τότε η φωτιά.

Πού σε πάει
αυτός ο δρόμος που πάει;
Είναι στρωμένος μ' αγάπη
που θυσία ζητάει.
Πού σε πάει;
Τον αγαπάς, Σ' αγαπάει
κι αλαφρώνει ο δρόμος
στο πλάι σου αν περπατάει.

Σ' αγαπάει, Ιγνάτιε, σε κρατάει,
ο Χριστός από παιδί σε κρατάει.

Όταν καεί η καρδιά
για τον Χριστό
Δεν έχει δρόμο πια
άλλο από αυτό.

Αυτόν που ανήφορος
και Γολγοθάς
Είναι ο πιο σίγουρος
να περπατάς.

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς»

Όλα αυτά που έχει γραμμένα σε χαρτί
συστημένη επιστολή
που γυρεύει παραλήπτη...
Να διαβάσεις – αν μπορείς – μες στις γραμμές
τα κενά που αφήνει, δεξ
ο Θεός πώς τα γεμίζει!

Σαν γράμμα ο δρόμος της ζωής
σαν μια γραμμή που ξεδιπλώνει...
Τις ανηφόρες να μπορείς,
εκεί στο χώμα και στη σκόνη...
Στην κατηφόρα μην χαθείς
στο νου σου φρένο και τιμόνι...
Μια μονοκονδυλιά θα δεις
πώς την πορεία διορθώνει...

Τρέχουν όλοι σ' έναν ξέφρενο ρυθμό
να προλάβουν τον καιρό
τάχα σκέφτονται ή ξεχνάνε;
Ειν' αλήθεια, αργά βαδίζει ο Χριστός
μα σε δρόμο όλο Φως
οι σκιές δεν προσπερνάνε!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νεκτάριος»

Όσο βρέχει Χάρη, λάσπες θα πατάς...
... κι όπου είναι σκοτάδι, φως γιατί ζητάς;
Σ' όλη τη ζωή σου, τέτοιο δρόμο πως αντέχεις, πώς;
... Θα 'ναι που στο πλάι περπατά ο Χριστός!

Κάνε, Νεκτάριε, να βρω το Χριστό
στο δρόμο που πήρα, να αντέχω κι εγώ
Φαρδύς ο δρόμος, στενή η προσευχή...
... μια στάλα απ' την πίστη σου μάλλον θα αρκεί!

Στα δύσκολα όταν μπω
- Συμβαίνει κι αυτό; –
θυμάμαι το Χριστό
... για αρχή είναι καλό!
Αν ψάχνω για Ουρανό
- εκεί χαμηλά
τον δρόμο πώς θα βρω;
- για κοίτα Ψηλά!

Για τη Σηλυβρία χάρτη αν ζητάς
μάλλον δεν τον ξέρεις, Άγιο της δουλειάς!
Ίσως δεν γνωρίζεις ούτε την Πεντάπολη κι εσύ,
μοιάζει κι η Ριζάρειος να 'χει ξεχαστεί!

Μα έλα στην Αίγινα κι άκου κι αυτό:
καρδιά πώς χτυπάει σε μνήμα ορφανό;
Θα 'ναι οι κόμπτοι που παν με ρυθμό...
... μικρό κομποσχοίνι, σχοινί για Ουρανό!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Σπυρίδων»

Είσαι ταπεινός και πράος,
αληθινός κολοσσός
αρετής και αγάπης

Χάνεις τη σύζυγο νέα
Μεγάλος ο πόνος,
μα «Κύριος ἀφείλατο»

Νίκησες τον Άρειο εσύ,
Της συνόδου φωτεινή μορφή.
Θαύμα, φωτιά και χώμα και νερό
σε ένα κεραμίδι.

Ο Θεός τρισυπόστατος
Ο Θεός αδιαίρετος
Ο Χριστός ομοούσιος
τῷ πατρί και ομόδοξος

Έχεις συνοδούς τους αγγέλους
μέσα στη λειτουργία
Θεία μυσταγωγία

Όχι με βαρύγδουπα λόγια
μα με θαύματα θεία
Η ζωή σου διδάσκει

Άγιε Σπυρίδωνα από βοσκός
Ψυχών ποιμένας είσαι κι οδηγός
Της Τριμυθούντας η καταφυγή
Της Κέρκυρας λιμάνι

Ο Θεός...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αθανάσιος»

Στους ώμους σου πάνω η αλήθεια ακουμπάει
βαρύ ωμοφόρι την πίστη κρατάει.
Πατέρα Αθανάσιε, δεν ήτανε θρόνος
για σε η Αλεξάνδρεια Σταυρός κι Άγιος πόνος.

Μα πώς να κλείσεις τα μάτια;
Πώς του Χριστού μας το σώμα
να χωριστεί σε κομμάτια
από ένα ψεύτικο δόγμα.
Να του Θεού το μυστήριο
που μυστικά ψηλαφίζεις
το μήνυμα το σωτήριο
και στο λαό προσκομίζεις.

Στη σκέψη σου επάνω, στα θεία σου έργα
της Ορθοδοξίας πατούν τα θεμέλια.

Ο λόγος σου αλάτι τη γη νοστιμίζει,
η πένα σου στύλος τον κόσμο στηρίζει.

Μα πώς να κλείσεις τα μάτια;

Κι όπως δε λέγεται
Αλήθεια δίχως Χριστό
ούτε αντέχεται ο δρόμος δίχως Θεό.

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αυγουστίνος»

Θεέ μου στα νιάτα μου σ' αρνήθηκα
Τι κι αν πονούσες στο Σταυρό
Στις αμαρτίες παραδόθηκα,
δεν είχα νόημα, δεν είχα σκοπό.

Μα της μητέρας μου τα δάκρυα
πλύναν τον ρύπο της ψυχής,
γίνανε λύτρα και λυτρώθηκα
αίτημα ήταν καρδιακής ευχής

Στη ζωή είχα πέσει πολύ χαμηλά
Μου 'δωσες ελπίδα ξανά
Τη φωνή σου ακούω, παιδί που μιλά
«Διάβασε γραπτά Ιερά»

Στα Μεδιόλανα αποσύρθηκα
μου 'στειλες άξιο οδηγό,
στα χνάρια τ' ουρανού μ' οδήγησε
μου 'δωσε νόημα μαζί και σκοπό.

Στη ζωή είχα πέσει πολύ χαμηλά
μου 'δωσες ελπίδα ξανά.
Τη φωνή σου ακούω, παιδί που μιλά
«Διάβασε γραπτά Ιερά»

Τη γραφίδα στα έργα μου εσύ οδηγείς
«Πολιτεία» δημιουργείς
Όσο ζώ κι αναπνέω θα σε αγαπώ
Πρότυπο εσύ Ιερό

Ιερός Αυγουστίνος, φάρος φωτεινός,
εκφραστής των δογμάτων και φιλόσοφος

Τα έργα του σκότους απαρνήθηκα
ντύθηκα με όπλα φωτός,
Επίσκοπός σου αξιώθηκα
«Θείας Αγάπης» κοινωνός.

Ύμνος της ομάδας «Δίκαιος Ιώβ»

Πληγή και πόνος,
καμιά παρηγοριά
για σένα.
Μεσοστρατίς σου αρνήθηκε
ο Θεός το βλέμμα.

Μα εσύ γαληνεύεις
όλα τα υπομένεις,
Δίκαιε Ιώβ,
δε θα τον αρνηθείς.

Είν' του Θεού το παράξενο χάδι,
η μοναξιά και οι θλίψεις και ο πόνος.
Είν' της αγάπης Του αυτά το σημάδι
και έτσι μόνο αντέχεται ο δρόμος.
Με το μυαλό δε διαβάζεται, όμως,
το σχέδιο του Θεού για εσένα
αυτά που τρέλα νομίζει ο κόσμος
με το Σταυρό του τα κερδισμένα.

Σκόνη τα πλούτη κι η δόξα
όλα ψέμα και απάτη.
Μόνο να ελπίζεις
στου Θεού την ανυπόκριτη αγάπη.

Του Θεού είναι όλα
και ο Θεός σε όλα.
Το Θεό αν κρατήσεις
τί να χρειαστείς;

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος»

Σαράντα χρόνια του 'φτασαν
για να 'βρει την 'Πατρίδα'...
Για τριακόσια άφθαρτος
σαν άσβεστη ελπίδα!

Στρατιώτης που 'ναι στον πόλεμο
με το Χριστό στο πλάι
τις μάχες σου – πες να σου πει –
πώς, στο καλό, νικάει;

*«Αυτό το δρόμο να μην θες να τον γλιτώσεις
κι αν του Χριστού δίπλα τα βήματα δεν νιώσεις
είναι που τώρα
σβήνει τη μπόρα»!*

Αν μοιάζει ο δρόμος δύσκολος
κι οι αντοχές σου «στάζουν»...
τα θαύματα απ' την Εύβοια
φωτιές για σένα βάζουν...

Κι αν στο Προκόπι θα βρεθείς
δεν θα σε προσπεράσει
για προκοπή αν προσπαθείς...
... στο δρόμο θα σε ψάξει!

Γενικός Ύμνος 30 χρόνων Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα' σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

